[Uitzending 430: Romeinen 8:1 t/m 8]

In de vorige uitzending is Rom.7 afgesloten met een gedeelte, waarin Paulus duidelijk heeft gemaakt dat de mens die onder de wet van Mozes leeft automatisch onder de heerschappij (de wet) van zonde en dood komt. De gelovigen zijn niet meer onder die wet, ze zijn voor de wet gestorven. Rom.8 sluit daarbij aan. In Rom.7 vers 6 hebben we gelezen: **Nu kunnen we God op een hele nieuwe manier dienen: vanuit ons hart, door Zijn Geest, en niet op de oude manier door het naleven van wetten.**
In Rom.8 wordt dit thema, de nieuwe levenswandel onder leiding van de Heilige Geest, verder uitgewerkt. Romeinen 8 vers 1:
Het is duidelijk dat mensen die van Christus Jezus zijn, niet veroordeeld zullen worden.
Paulus begint met een uitroep: mensen die van Christus zijn zullen niet veroordeeld worden! In Rom.5 had de apostel al gezegd: **omdat wij ons aan God hebben toevertrouwd, zijn wij rechtvaardig geworden en leven nu in vrede met God dankzij onze Here Jezus Christus.**
Mensen die van Christus Jezus zijn, zijn mensen die door geloof en doop met Christus zijn verbonden en zo met Hem gestorven zijn ten aanzien van de zonde **en** de wet die veroordeling brengt. Voor deze gelovigen is er ‘geen veroordeling’. Met ‘veroordeling of vonnis’, wordt hier de veroordeling tot de eeuwige straf, het ondergaan van de toorn van God bedoeld. **Zij zullen niet veroordeeld worden**, houdt niet in dat de Here de gelovige niet zal **be**oordelen. Dat gebeurt wel degelijk (Rom.14 en 1Kor.4).

In Rom.8 gaat de apostel Paulus laten zien dat een geheiligd leven (een leven dat aangenaam voor de HERE is) alleen geleefd kan worden in de kracht van de Heilige Geest. In Efeziërs 5 vers 18 zegt Paulus tegen de gelovigen in Efeze: **Bedrink u niet, want daardoor verliest u de controle over uzelf. Wees daarentegen vol van de Heilige Geest.**
Romeinen 8 vers 2: **Doordat u met Christus Jezus verbonden bent, geldt voor u de nieuwe wet: de wet van de Geest, de wet van het leven. U bent losgemaakt uit de wurgende greep van de zonde en bevrijd uit de macht van de dood.**

De veroordeling is niet van toepassing op de gelovigen, omdat zij uit de macht van de zonde en de daaruit voortvloeiende (eeuwige) dood zijn vrijgemaakt. Er is voor hen geen aanklacht meer **en** dus ook geen veroordeling.
De bevrijding heeft plaatsgevonden door '**de wet van de Geest, de wet van het leven** in Christus Jezus. Bij deze wet moeten we net als bij '*de wet van de zonde en de dood*' denken aan 'de heerschappij, de regering en de macht van de Heilige Geest. Paulus heeft niet uitgelegd hoe de Heilige Geest in het leven van de gelovigen is gekomen, daar gaat hij in Rom.8 van uit.
Een gelovige is losgemaakt uit de wurgende greep van de zonde en bevrijd uit de macht van de dood. De heerschappij van de zonde brengt de mens tot de dood. Zonder de verlossing en genade van Christus kan de HERE niet anders dan over u, jou en mij het eeuwige oordeel uitspreken, de doodstraf.

Romeinen 8 vers 3 en 4:
Het was voor de wet niet mogelijk te bevrijden, omdat zij stukliep op de zwakheid van de menselijke natuur. Daarom heeft God zijn eigen Zoon als mens in het zondige bestaan gestuurd. Om ons te bevrijden van de zonde heeft Hij het oordeel van God op zich genomen. Nu wordt aan de eis van de wet voldaan, want wij doen niet meer onze eigen zin, maar laten ons leiden door de Heilige Geest.
De reden waarom wij door de heerschappij van de Geest in Christus Jezus moesten worden vrijgemaakt van de heerschappij van de zonde, was omdat 'de wet' stukliep op de zwakheid van de menselijke natuur. De wet van Mozes was alleen in staat de zonde aan te wijzen, maar kon niet met de zonde afrekenen, **en** ook niet de mens rechtvaardigen. Daarom zond God Zijn eigen Zoon, Christus Jezus. Christus nam de zwakke, aan verleidingen blootstaande menselijke natuur aan, zonder aan de zonde zelf toe te geven. De reden waarom de HERE Christus zond was om met de zonde af te rekenen.
Door Hem als zondoffer te behandelen veroordeelde de HERE de zonde in het lichaam van de Here Jezus. De HERE voltrok het vonnis over de zonde aan Zijn lichaam. De zonde van de wereld werd op Hem gelegd en het doodvonnis (niet alleen over de zonde, maar ook over de zondemacht) werd in het sterven van het lichaam van Jezus voltrokken. God rekende definitief met de zonde af en maakte haar machteloos. De wet had dat nooit kunnen doen.

Hebreeën 2 vers 14 t/m 17:
Omdat wij mensen van vlees en bloed zijn, is Hij ook een mens van vlees en bloed geworden, want alleen als mens kon Hij sterven en zo de duivel, die de macht over de dood had, machteloos maken. Alleen op die manier kon Hij de mensen, die hun leven lang vrees voor de dood hadden, uit de slavernij bevrijden. Wij weten allemaal dat Hij voor de engelen niet hoeft te zorgen, maar wel voor de nakomelingen van Abraham. Het was nodig dat Jezus Christus aan ons, zijn broeders en zusters, gelijk werd. Anders had Hij niet onze genadige en trouwe hogepriester voor God kunnen worden, een priester die, als Hij met onze zonde afrekent, zowel genadig voor ons als trouw aan God is.

De schrijver van het Bijbelboek Hebreeën schrijft in hoofdst.7 vers 24 t/m 27:
Maar Jezus leeft voor altijd en blijft voorgoed priester, zodat er niemand anders nodig is. Hij kan iedereen die door Hem naar God gaat, van de ondergang redden. Omdat Hij altijd zal blijven leven, zal Hij er altijd zijn om onze belangen bij God te behartigen. Daarom is Hij precies de hogepriester die wij nodig hebben: Hij is heilig, onberispelijk en onbesmet, Hij is van de zondaars afgezonderd en heeft de hoogste plaats in de hemelen gekregen. Gewone hogepriesters hebben elke dag het bloed van offerdieren nodig om hun eigen zonden en die van het volk te bedekken. Maar Jezus Christus heeft eens en voorgoed alle zonden uitgewist toen Hij Zichzelf offerde aan het kruis.

Hebreeën 10 vers 5:
Daarom heeft Christus, toen Hij in de wereld kwam, gezegd: God, U verlangde geen offers of offergaven, maar U hebt Mij dit lichaam gegeven, om het als een offer te brengen. Het offeren van dieren die voor U geslacht en verbrand werden om de zonden weg te nemen gaven U geen vreugde. Toen zei Ik: Hier ben Ik om Uw wil te doen, God, zoals in de Boeken staat.
Het doel en tegelijk het resultaat van dit tenietdoen van de macht van de zonde door de kruisdood van Jezus is, dat de gelovigen nu **wél**, vanuit de kracht van de Heilige Geest, de principes van de wet kunnen vervullen.

Daarbij gaat om een vervulling van de wet als geheel, een vervulling van de principes van de wet. Deze principes kunnen worden samengevat in het Grote Gebod: **Heb de HERE, uw God, lief met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit gebod is het eerste en het belangrijkste. Het tweede gebod komt op hetzelfde neer: Heb uw naaste net zo lief als uzelf. Deze twee geboden zijn de basis van de hele wet en de profeten** (Matth.22:37 t/m 40).

De opdracht tot het houden van de wet vinden we ook bij de Here Jezus. In Matth.5:17 t/m 19 zegt Hij: **Denk niet dat Ik ben gekomen om de wetten van Mozes en de woorden van de profeten af te schaffen. Ik ben juist gekomen om er de volle betekenis aan te geven. Ik zeg u met nadruk: tot het moment waarop hemel en aarde vergaan, blijft iedere letter, ieder leesteken van de wet van kracht, totdat alles gebeurd zal zijn. Wie zelfs maar het kleinste gebod afschaft en anderen leert dat ook te doen, zal de kleinste zijn in het Koninkrijk van de hemelen.**

Hoe past dit alles nu in het onderwijs dat Paulus geeft? De apostel heeft uitgebreid uitgelegd, dat de wet vanuit de oude menselijke natuur niet is te vervullen, omdat de wet geestelijk is. Zij kan alleen vervuld worden in hen die door de Geest zijn vrijgemaakt van de macht van de zonde **en** die leven naar de Geest. Zulke mensen zullen van binnenuit de wet vervullen. Want **de** Heilige Geest brengt ons tot betere dingen en dan volgt de negenvoudige vrucht van de Geest (Gal.5:22,23).

Het is niet de mens die met grote krachtsinspanning zichzelf moet vrijmaken uit de macht van de zonde en moet proberen de wet te vervullen. Nee, het is de Heilige Geest die dat '**in ons'** bewerkt. Al in het OT beloofde de HERE, dat Hij Zijn Geest aan de mens zou geven, waardoor deze vanuit een heel nieuwe instelling de wet zou gaan vervullen (Ezech.36 en Jer.31).
Paulus gaat er daarbij vanuit, dat de gelovigen vanuit de inspiratie en de kracht van de Heilige Geest leven **en** niet opnieuw toegeven aan de zondige begeerten en eigen zin, die vroeger het leven beheersten. De oude mens is met Christus gekruisigd.

Romeinen 8 vers 5:

Wie zijn eigen zin doet, denkt en leeft alleen op natuurlijk vlak. Maar wie zich door de Heilige Geest laat leiden, denkt en leeft geestelijk.

In de volgende verzen gaat Paulus uitleggen wat het verschil is tussen het wandelen in de kracht van de Geest en het wandelen naar de eigen zin van de mens. Zij die hun eigen zin doen, zijn mensen bij wie de oude zondige natuur het leven bepaalt. In principe gaat het daarbij om mensen die nog niet zijn wedergeboren. Zulke mensen leven alleen op natuurlijk vlak. Het omgekeerde geldt voor hen die zich door de Geest laten leiden. Zij zijn door de Heilige Geest bevrijd uit de macht van de zonde **en** leven nu onder de leiding van de Heilige Geest. Zulke mensen zoeken naar wat de Geest door hen **en** met hen wil doen. Hoewel Paulus er van uitgaat dat de gelovigen '**zich door de Geest laten leiden**', ligt er wel een gevaar op de loer. Het is voor een gelovige mogelijk om aan de oude natuur toe te geven. In wat Paulus zegt ligt ook een waarschuwing: leef naar de Geest en geef niet toe aan uw eigen zin.

In Efeziërs 2 vers 1 t/m 3 geeft Paulus extra onderwijs over de mensen die hun eigen zin doen. **Ook u bent door Hem tot leven geroepen, u, die eigenlijk al dood was, omdat u niet leefde zoals God wilde. U liep met de grote massa van deze wereld mee en deed dezelfde slechte dingen als zij. U gehoorzaamde de duivel, de leider en vorst van de geestelijke machten in de lucht, die nu nog actief is in de mensen die God ongehoorzaam zijn. Zo was het ook met ons. Wij hebben allemaal aan onze slechte begeerten toegegeven. Wij hebben allemaal gedaan wat ons egoïsme ons ingaf. Door naar onze eigen natuur te leven, waren wij van nature onderworpen aan Gods toorn.**

In Kolossenzen 1 vers 21 voegt de apostel nog toe: **Dat geldt ook voor u, die vroeger zo ver van God verwijderd was. U leefde als vijand van Hem, zoals bleek uit de slechte dingen die u dacht en deed.**

De zondige natuur van een mens heeft ook met het denken te maken. Paulus maakt de zondige natuur concreet in Galaten 5 vers 19 t/m 21:

Het is duidelijk wat de zondige natuur voortbrengt: overspel, ontucht, vuiligheid en losbandigheid, afgoderij en spiritisme, haat, ruzie, nijd, drift, rivaliteit, onenigheid, sektarisme, jaloezie, dronkenschap, onmatigheid en meer van dergelijke dingen.

Ik heb u al eens eerder gezegd dat mensen die dat soort dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen ontvangen.
En wat is de andere kant? **Vroeger, voor uw bekering, deed u deze dingen ook, maar nu mag er bij u geen sprake meer zijn van bitterheid, woede en boosaardigheid, van roddel en vuile taal. Lieg niet tegen elkaar, dat hoorde bij uw oude leven, waarmee u hebt afgerekend** (Kol. 3:8-9).
Paulus is zeker niet de enige die over deze dingen spreekt. Ook de Here Jezus zegt in Matth.15 vers 18 en 19: **Maar wat een mens zegt, komt van binnenuit, uit zijn hart. Daardoor wordt een mens onrein. Want uit het innerlijk komen slechte gedachten, moord, overspel, ontucht, diefstal, leugen en roddel voort**.

Daarom moet een christen die met Christus is opgestaan uit de dood, **zich bezighouden met hemelse zaken. Want Christus zit daar nu op de allerhoogste plaats aan de rechterhand van God. Richt daarom uw gedachten op de dingen van de hemel en niet op die van de aarde** (Kol.3:1 en 2). En in Kol.3:12, **God heeft u uitgekozen en houdt van u. Kleed u daarom met innerlijk medeleven, goedheid, nederigheid, zachtaardigheid en geduld**.
Alleen als een gelovige zich door de Heilige Geest laat leiden, zal hij of zij dit geheiligde leven kunnen leven.

Romeinen 8 vers 6:
Het doen van uw eigen zin leidt ten slotte tot de dood. Maar de kracht van de Heilige Geest brengt ons leven en vrede.
Als een mens gericht is op zijn eigen zin leidt dat tenslotte tot de dood. Daarmee wordt bedoeld de uitsluiting van het eeuwige leven. Maar de Geest is gericht op ‘leven en vrede’. De Heilige Geest is een onderpand van het toekomstige eeuwige leven. Een gelovige ontvangt nu al het nieuwe leven. De Heilige Geest helpt de gelovigen ook om oude zondige begeerten te overwinnen. Verder is de Geest gericht op ‘vrede’, Hij bemiddelt de vrede en de harmonie met God. Door de Heilige Geest communiceren de gelovigen met God de Vader en ervaren zij vreugde en vrede met Hem.

In Efeziërs 4 vers 30 t/m 32 moet Paulus er wel bij zeggen:
Doe de Heilige Geest geen verdriet, Hij staat immers borg voor u tot de dag van de volle bevrijding komt.
Doe alle wrok, woede en haat uit uw leven weg. Vloek niet, maak geen ruzie en beledig elkaar niet. Vermijd alles wat slecht is. Wees in plaats daarvan vriendelijk en liefdevol voor elkaar. Vergeef elkaar, zoals God uw zonden heeft vergeven om wat Christus voor u deed.

Wij mogen onze zonden aan de HERE bekennen. 1Joh.1 vers 9: **want als wij onze zonden bekennen, is God zo trouw en rechtvaardig ons die te vergeven. Dan reinigt Hij ons van alles wat we verkeerd hebben gedaan**. Johannes spreekt over 'wij'. Wie zijn dat? Dat zijn gelovigen die dingen verkeerd hebben gedaan. En Johannes schrijft in zijn brief: **Maar als iemand zondigt, hebben wij een rechtvaardige advocaat die ons verdedigt bij de Vader: Jezus Christus. Hij nam de straf voor onze zonden op Zich en verzoende ons zo met God. Hij is het offer voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die van de hele wereld** (1Joh.2).

Luisteraar, het is de liefde van God die een gevallen zondaar opraapt en terugbrengt (als een verloren schaap) naar de stal. Als een verdwaald mens met berouw en bekering tot de HERE gaat mag hij of zij Gods liefde ervaren. Als een kind van God in zonde valt en toegeeft aan de oude menselijke natuur is er **ook** de weg van berouw en bekering. Daarmee wordt zondigen niet gemakkelijk en goedkoop voor een christen, in de zin van: God vergeeft het toch wel. Nee, echt berouw voert naar het kruis, tot Christus. Soms gebruikt God verdriet om een radicale ommekeer in ons leven te laten komen en ons te redden. Waarom dat allemaal nodig is?

Romeinen 8 vers 7 en 8:
Onze eigen zin gaat recht in tegen de wil van God. Hij onderwerpt zich niet aan Gods wet en kan dat ook niet. Mensen die alleen maar hun eigen zin doen, kunnen God dan ook niet tevreden stellen.
De reden, waarom het doen van eigen zin uitloopt op de dood, werkt Paulus in vers 7 en 8 uit.

De eigen zin van een mens gaat recht in tegen de wil van God, het is vijandschap tegen God, die de bron van alle leven is. De oude gevallen mens rebelleert tegen Gods wetten. Jakobus schrijft in Jak.4 vers 4: **Wie voor de wereld kiest, maakt zichzelf tot vijand van God.**

Tegen de Kolossenzen zegt Paulus: Vroeger was u ver van God verwijderd. **U leefde als vijand van Hem, zoals bleek uit de slechte dingen die u dacht en deed** (Kol.121).
De oude menselijke natuur wil zichzelf handhaven en vat iedere wet van God op als een beperking van zijn of haar vrijheid en het recht op zelfbeschikking. Vanwege egoïsme en wil tot zelfhandhaving kan de oude mens zich niet tegelijkertijd onderwerpen aan de wet van God. Bovendien wordt een mens van vlees en bloed zodanig door de zonde overheerst (Rom.7:14), dat onze oude menselijke natuur helemaal niet in staat is aan Gods wet te gehoorzamen. Daarbij moet bij de uitdrukking ‘Gods wet’ (net als in Rom.7:22) de openbaring van Gods wil worden verstaan, zoals we die (in de eerste plaats) in de wet van Mozes vinden.

De mensen van wie het leven wordt bepaald door het doen van hun eigen zin, (het volgen van de oude gevallen natuur) wordt gekenmerkt door eigen verlangens, hartstochten en belangen. Deze mensen kunnen God niet behagen en tevreden stellen, omdat hun motieven en verlangens tegengesteld zijn aan die van de HERE. Het tevreden stellen van God kan alleen door zichzelf in gehoorzaamheid aan Hem toe te wijden.

In 1 Thessalonicenzen 4 vers 1 t/m 8 schrijft Paulus:
Broeders en zusters, wat uw dagelijkse leven betreft vragen wij u dringend in de naam van onze Here Jezus om u zo te gedragen dat God er vreugde in beleeft. U deed dat al, maar wij vragen u dringend dat nog meer te doen. U weet toch wel dat wij u in opdracht van de Here Jezus dit duidelijk hebben verteld?
God wil namelijk dat u Hem helemaal toebehoort en dat u zich ver houdt van elke vorm van ontucht. Ieder van u moet zijn lichaam beheersen, zodat het niet onteerd wordt, maar aan God toebehoort.

Geeft niet toe aan uw hartstochten en begeerten, zoals gebeurt bij mensen die God niet kennen. Benadeel en bedrieg uw medemens op dit gebied niet. Wij hebben u gewaarschuwd dat als u zulke dingen doet, de Here u daarvoor zal straffen. God heeft ons niet tot losbandigheid geroepen, maar tot een leven dat Hem is toegewijd. Wie dit afwijst, is niet ongehoorzaam aan mensen, maar aan God, die ons Zijn Heilige Geest geeft.

Luisteraar, bent u bereid om zich radicaal aan de HERE over te geven? Bent u bereid om alles aan de Heilige Geest over te geven en te stoppen met te vertrouwen op die zwakke, zondige menselijke natuur?

In de volgende uitzending lezen we Rom.8:9 t/m 17.